

نامه کانی ئیشق ... سردار جاف

بـ بـ نی هه ناسهی سروشتـ له بهار جوانتر باران

نازانم له کوـی جوانی چه پکـ گوـه نـرگزـ که وه بـ نی چریکه کانی
ئەوین به سەر باـی پەروانە یەك بەر له سووتانی بـ که ناری سه مای
ئەو گوـه وه ریوه بندـرم که سەرپا شاـیـیه کانی به غوباری زهردی
جهسته مردوووه کانی گهـا تهـنراون، لهـوـوه دـکی هه میسه هـگر و
ئولفەت به جوانی روخسارت ههـزناو، له مهرکانه یه کی سەرشانی
زنه ی نیشتمانی کـبوه دهـچـ، تا به ئاقاری رووباره کانی پهـه ههـورا
وهـك شـهـبیهـك به کراسی دـتا ههـواسراوه له باخچه جوان و پـ
نهـنییه کانی دـم نهـبـ له هیچ شتـکی دی ناچـ.

تـیشـ له سهره ـی شه قامتا پـ به دـما بندـ با لهـو کـزه بجی که
ئەمجاره له کانی به ساغی نایه ته وه، ئەو دەمانه لاشه ی ئەوین پـ که وه
له دارـکی تابووتی دهـنـین و به سەر شانمانه وه غلـری دوا ئارامگای
ده که یـن وهـك خـمان ده یکه یـنه وه به خـ.

تـ له کوـوه بووشی زهنگی ئەو ههستهت پهی پـ برد و قامکه هه میسه
پـ هه نگوینییه که ی دـشاومژهت پـوه لکان و تا نووزه ی دوا دابـانی
نه زانی په نجهت ههـنه بـی و خـت به دهستی مه یله کانه وه نهـدا و کـت
نهـدا، ئەو دەمانه ی دهـرگای ئەوینی دـم کرایه وه، ئیتر چه زره تی ئیشق
جاویدانی خـی ده نووسییه وه، تـیشـ نهـخوـنه وار و نابینایه کی
دهـروازه که ی رابوونی ئەو کـسته ی بووی و بهـرـکمی دهـگرت و
داخوړپه کانی به قەد باـای دارخورمایا ههـدهـگزا تا نزاکانی به خوا
بگه یه نـ.

بهـزه ییه کان ئولفه تیـان له گهـ دابـان گرتوو، ئەو دابـانه ی ـی له
بـن و بهـرامه ی ماچه کانی بهـرایی بهـر دهـرگای باـت دهـگرـ و مهـست
مهـستی چاوه کانت بووه، دهـیزانی خانمی سهـروبهـستی کورده واری وا به
سانایی نابیته قـقهـنهـند و بازوبهـندـکی ترازاو دهـبـ، فوو لهـو
چراتـه دهـکا که رـحی بهـر تهـداره کی ساته شیرینییه کانی دهـبـ،
تاـان بهـ ماـم که هـشتا زمانی ئەوین گـوگاـی نهـکردوو وه به
وهـیشوو مه ی غهـدری دهـزانی، به ئافاتی خیانه تـ وهـك گواره یهـك
قوـفگیـری ههـلته کـنـ و ئیدی جوانی ئەتـک بکا، رـحم به سەر باـی
پهـروانه یه کدا له دەم روناھی و گهـرمی و پـ گـهـکه ی چرای ئیشق
بسوتـم و ئەو دیو رهـژوو بگرم، له خوا بپرسه ژانه کانم چن به
سوـنـ.

بش به هق ئه و بارانه بیت لوتفه کانت له زیندانی مکوو بوونتا
یاخی بـت و به سهر جهسته ی گـاویمـا بار و نه مگه یه نیته سوتوو
بوون، با بـمه هـتوانی پـپـه یه کـ بـ قه تماغهی زامه کانت نه با
ئازارت پـ بگا ده سا تووخوا لـمگه بـ با بسووتـم، بیرم بکه و سا
بفـه و له ئامـزی ئاوـهـما بنوو، بنوو با ئهوین جـمان بـ راخا و
ئیشقیـش باوهـشـنمان بکا .

ئیدی له نـو نزاکانما بنوو خوا ده تپارـنـ

سهردار جاف

لیمبـرگ : 14 / 4 / 2017